

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ๆ สั่งว่า
โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดให้มีระเบียบควบคุม
การเก็บรักษาตลอดถึงการบรรจุถ่ายและจำหน่ายน้ำมันเชื้อ
เพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยบทมาตราต่อไป

ความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

หมวด ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายช่าง” หมายความว่า นายช่างผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัตินี้

“น้ำมันเชื้อเพลิง” รวมความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกกันว่า ร็อคออยล เกโรซิน (น้ำมันก๊าด) ปาราฟิน เปโตรเลียม กาโซลีน เบนโซล เบนโซลีน เบนซิน นัฟธา และสิ่งอื่นๆ ตามที่เสนาบดีจะได้ประกาศเพิ่มเติมภายหลังว่าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติ หรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม

ถ่านสีลา ซิสต์ เซล ปัด ๆ ล ๆ และสิ่งซึ่งทำขึ้นจากสิ่งนั้น ๆ
อีกต่อหนึ่ง

“ขึ้นเกิดไฟ” หมายความว่า เขตต์ความร้อนเมื่อน้ำมัน
เชื้อเพลิงได้กะทบแล้ว อาจมีไอลุกเป็นเพลิงได้

“หีบ” หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณ
ไม่เกินสองปีบ

“ปีบ” หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณ
ไม่เกิน ๒๐ ลิตร

มาตรา ๔ น้ำมันเชื้อเพลิงตามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้
ได้แบ่งเป็นสามจำพวก คือ

๑. “ชนิดไม่น่ากลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิด
ที่มีขึ้นเกิดไฟสูงกว่า ๖๖ ดีกรี เซ็นติเกรดขึ้นไป

๒. “ชนิดธรรมดา” หมายความว่า ชนิดที่มีขึ้นเกิดไฟ
ในระวางตั้งแต่ ๖๖ ลงมาจนถึง ๒๓ ดีกรี เซ็นติเกรด

๓. “ชนิดน่ากลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิดที่มี
ขึ้นเกิดไฟต่ำกว่า ๒๓ ดีกรี เซ็นติเกรดลงมา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ท่านว่ามีให้ปรับใช้แก่น้ำมัน
เชื้อเพลิงที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะ

หมวด ๒

ใบอนุญาต

มาตรา ๖ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด
ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะได้กล่าว
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งที่ได้กล่าว
ไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามนั้น ต้องได้
รับใบอนุญาตและปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ การขออนุญาตนั้น ต้องยื่นใบขอต่อเจ้าพนักงาน
เมื่อเจ้าพนักงานได้พิจารณาเห็นเป็นการถูกต้องตามพระ
ราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ คำร้องขอและ
ใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๙ บรรดาสถานที่ที่รับอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อ
เพลิงต้องมีป้ายตามชนิดและขนาดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้
กำหนดให้แสดงไว้ณที่ที่เห็นได้ง่าย ป้ายนั้นให้มีคำว่า "สถาน
ที่รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ใบอนุญาตที่....."

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตทุกฉบับหมดอายุในวันที่ ๓๑
มีนาคม ถ้าขออนุญาตต่อใหม่ ต้องยื่นใบขออนุญาตก่อน
วันที่ ๑๕ มีนาคม

มาตรา ๑๑ การขออนุญาตต่อใหม่ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับ
กันกับเมื่อขออนุญาตชั้นต้น

หมวด ๓

น้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้จำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกล้วอันตราย

มาตรา ๑๒ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกล้ว
อันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตรไม่ต้องรับใบ
อนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๓ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดานั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตรไม่ต้องรับใบอนุญาต

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกล
จากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำ หรือเก็บสินค้า
ต่าง ๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มีปริมาณเกิน

๒,๕๐๐ ลิตร

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตราย

มาตรา ๑๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตราย
นั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตรไม่ต้องมีใบอนุญาต แต่ต้องบรรจุไว้ในสิ่งที่ทำด้วยแก้วซึ่งปิดไว้เรียบร้อย หรือ โลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อย ทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรคนปิดไว้ ให้อ่านได้ง่ายบอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า "ไวไฟ" เขียน เติมลงด้วย ถ้ามีช่องหุ้มท่อชั้นนอกหรือหีบก็ดี ต้องปิดป้าย ไว้อย่างเดียวกับชั้นใน

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนและต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ใน อนุมาตรา (ก) และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือน คนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่าง น้อย ๑๐ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บ น้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตรายมี ปริมาณเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

มาตรา ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นว่าเป็นการ จำเป็นที่จะต้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา หรือชนิด นำกล้วอันตรายไว้ในที่ใกล้กับสถานที่ซึ่งต้องใช้น้ำมันนั้นเพื่อ ประโยชน์หรือสะดวกแก่อุตสาหกรรมหรือการค้าขายอย่างใด

เมื่อไม่มีที่เก็บซึ่งมีระยะห่างไกลโดยรอบคั่งกำหนดไว้^๕ ในเบื้องต้น^๕ นี้แล้ว ก็จะต้องอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตรไว้ได้ แต่

(ก) ต้องเก็บไว้ในบ่อซึ่งทำด้วยคอนกรีตมีโครงเหล็กหรือถังเหล็กฝังลงไปในพื้นดินและมีที่ปิดมิดชิด บ่อหรือถังต้องให้มีปล่องอากาศสูงจากพื้นดินอย่างน้อย ๔ เมตร และให้มีตะแกรงปิดปล่อง ตะแกรงให้ใช้ขนาดมีรูไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รูต่อ ๑ ตารางเซ็นติเมตร หรือ

(ข) เก็บไว้ในห้องที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีต หรือหิน หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน ผนังห้องทุกด้านต้องหนาไม่ต่ำกว่า ๒๓ เซนติเมตร ก่อด้วยซีเมนต์ และมีประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัสดุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ ต้องปิดไว้เสมอทุกเวลา เว้นไว้แต่เมื่อเอน้ำมันเข้าไป หรือเอน้ำมันออกเท่านั้น

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ จะต้องทำให้เป็นที่พอใจของนายช่าง

มาตรา ๑๖ ภายในที่เก็บน้ำมันตามที่บัญญัติไว้ตั้งแต่
มาตรา ๑๒ ถึง ๑๕ นั้น ห้ามมิให้ใช้ไฟที่มิเปลวแลบได้
โดยไม่มีวัตถุปิดบังหรือมีเตาไฟ หรือทำการหุงต้ม หรือมี
วัตถุที่อาจลุกเป็นเพลิง

หมวด ๔

น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตราย

มาตรา ๑๗ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัว
อันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ไม่ต้องรับ
ใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๘ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มี
ปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร จะเก็บและจำหน่ายได้โดยไม่ต้อง
รับใบอนุญาต แต่ต้องเก็บและจำหน่ายในสถานที่ซึ่งได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
ไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๑๙ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มี
ปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรนั้น ต้อง
ได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ดังต่อไปนี้

(ก) ห้องที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น พนักและพนักต้องทำด้วยหิน ซีเมนต์ คอนกรีต เหล็กหรืออิฐ หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และห้องที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจากเตาไฟ หรือที่ทำการหุงต้มอย่างใด ๆ ภายในระยะอย่างน้อย ๓ เมตรโดยรอบ หรือ

(ข) ถ้าจะอนุญาตให้เก็บไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจาก หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกจากที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา (ก) ที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๕ เมตรโดยรอบ

ในการจำหน่ายขาย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่

มาตรา ๒๐ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มีใต้เก็บในถังใหญ่มีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตราต่อไป

มาตรา ๒๑ การที่จะขอใบอนุญาตทำที่สำหรับเก็บน้ำมันตามความในมาตรา ๒๐ นั้น ต้องทำแผนผังสถานที่นั้นติดมาด้วยพร้อมทั้งแผนที่แสดงฐานะและลักษณะของโรงเรือนซึ่งอยู่ภายในระยะ ๕๐ เมตรโดยรอบ แผนที่และแผนผังนั้นจะต้องใช้มาตราส่วนไม่ข้อมกว่า ๑ ใน ๑๐๐๐

มาตรา ๒๒ ที่เก็บน้ำมัน จะต้องกระทำให้ต้องตาม
แผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และจะต้องเป็น
ไปตามลักษณะ คือ

๑. ผนังและพื้นก่อด้วยหินหรืออิฐ หรือทำด้วยซีเมนต์
คอนกรีต หรือเหล็กและต้องทำเป็นพื้นชั้นเดียว ผนัง
นั้นถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน จะต้องหนาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า
๓๕ เซ็นติเมตร

๒. ระบายฝนกับหลังคาโดยรอบ ต้องเว้นไว้ให้
โปร่งเป็นตารางไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซ็นติเมตร ผนังที่ต่อติดริม
พื้นต้องมีช่องลมเดิรได้

๓. หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็น
เชื้อเพลิง

๔. ประตูถ้าทำด้วยไม้ ต้องมีขนาดหนาไม่น้อยกว่า ๖
เซ็นติเมตร

๕. บรรดาหน้าต่าง ต้องใช้บานเปิดออกภายนอก

๖. ธรณีประตู ต้อง สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๒๕
เซ็นติเมตร ธรณีหน้าต่างต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

มาตรา ๒๓ รอบที่เก็บน้ำมัน ระยะห่างไม่น้อยกว่า
๓ เมตร ต้องพูนดินยกขึ้นเป็นคัน ส่วนหน้าของยอดคันดิน

นั้นต้องไม่ต่ำกว่า ๗๕ เซนติเมตร ที่ภายในคันดินนั้นจะต้อง
บรรจุน้ำมันได้ทั้งหมดตามปริมาณที่ได้รับอนุญาตให้เก็บไว้
และภายในคันดินห้ามมิให้ทำพื้นด้วยวัตถุที่อาจเป็นเชื้อเพลิง
มาตรา ๒๔ คันดินรอบที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องมีระยะไกล
จากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้า
ต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตรโดยรอบ

มาตรา ๒๕ บรรดาท่อน้ำที่หลายที่ทำออกมาจากคันดิน
นั้น ต้องให้มีบานกั้นหรือประตูซึ่งจะให้เปิดเฉพาะต่อเมื่อ
เวลาจำเป็นให้น้ำไหลออกเท่านั้น

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ทำการบัตกรีหรือทำการอย่างหนึ่ง
อย่างใด โดยต้องใช้เพลิงหรือความร้อน เว้นไว้แต่จะทำใน
สถานที่หนึ่งต่างหาก ซึ่งจะต้องจัดให้มีไว้สำหรับการเหล่าน
สถานที่นั้นต้องอยู่นอกแต่ใกล้ชิดกับคันดิน และต้องเป็น
สถานที่ทำด้วยวัตถุตั้งที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๒ อนุมาตรา ๑
ถึง ๓ ในสถานที่ทำการที่กล่าวนี้ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อ
เพลิงไว้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้เก็บสิ่งของอย่างใดที่เป็นเชื้อเพลิง
(นอกจากน้ำมันเชื้อเพลิงและสิ่งที่ทำขึ้นจากน้ำมันเชื้อเพลิง
และวัตถุที่จำเป็นต้องใช้ประกอบ) ไว้ภายในคันดิน

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ใช้แสงไฟอย่างหนึ่งอย่างใดภายใน
คันดิน กิจการทุกอย่างที่จะกระทำภายในคันดินนั้นจะทำได้
เฉพาะแต่เวลากลางวันเมื่อยังมีแสงอาทิตย์อยู่ เว้นไว้แต่
จะได้รับอนุญาตพิเศษ

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้มีสิ่งใดกีดกันช่องลมที่กล่าวไว้ใน
อนุมาตรา ๒ แห่งมาตรา ๒๒

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักตัวอันตราย

มาตรา ๓๐ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิด
น้ำหนักตัวอันตรายมีปริมาณไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร ให้บังคับตาม
ความในมาตรา ๑๘ และต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๘
ด้วย

ผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องเตรียมทรายให้มีไว้
สำหรับดับเพลิงได้ทันที ทรายนี้ต้องเก็บไว้ในที่ใกล้ หยิบ
ได้สะดวกและให้เพียงพอตามส่วนสัมพันธ์ คือ ทราย ๒ ปิบ
ต่อน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักตัวอันตราย ๑๐ ปิบ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อ
เพลิงชนิดน้ำหนักตัวอันตรายมีปริมาณเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่
เกิน ๑,๐๐๐ ลิตรไว้ นอกจากในที่ซึ่งทำเป็นถ้ำเหล็กฝังจม
อยู่ใต้ดินหรือทำเป็นห้องแยกเก็บอยู่เฉพาะแต่น้ำมันเป็น

ส่วนหนึ่งต่างหาก ห้องที่ว่างจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

๑. พื้นผนังและเพดาน ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

๒. ประตูต้องเป็นประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็ก หรือวัสดุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

๓. มีระยะห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ

๔. ต้องมีช่องลมบนหลังคาและมีช่องที่ฝาตอนใกล้พื้นเพื่อถ่ายอากาศ

มาตรา ๓๒ ถ้าจะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตรายไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจาก นอกจากที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๑ ต้องปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (ข) แห่งมาตรา ๑๕

มาตรา ๓๓ ในที่เก็บน้ำมันซึ่งทำเป็นห้องแยกอยู่ส่วนหนึ่งต่างหากตามความในมาตรา ๓๑ และ ๓๒ นั้นห้ามมิให้ขายย่อย เว้นไว้แต่จะขายทั้งปึกหรือหีบ ถ้าเก็บอยู่ในถังซึ่งฝังจมอยู่ใต้ดินจึงยอมให้ขายย่อยได้ แต่ถึงเช่นนั้นก็จะต้องมี

ท่อสำหรับไขปิด และ เปิดได้ให้เรียบร้อยโดยมิให้น้ำมันรั่วไหล

มาตรา ๓๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักตัวอันตรายนี้อุปกรณ์ที่มีปริมาณเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรที่มีได้เก็บในถังใหญ่ตั้งระบุมไว้ในตอน ง. แห่งหมวดนี้ ท่านให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๐ ถึง ๒๕ เว้นแต่ระยะที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๔ นั้น ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐ เมตร

มาตรา ๓๕ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักตัวอันตรายนี้อุปกรณ์ที่มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรในถังใต้พื้นดินนั้น ต้องยื่นแผนผังโดยละเอียดแสดงการตั้งถัง การวางท่อ การตั้งเครื่องสูบลูกสูบ และต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อนจึงจะบรรจุน้ำมันในถังนั้นได้

มาตรา ๓๖ ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ต่อเมื่อได้ตรวจเห็นเป็นที่พอใจแล้ว เป็นต้นว่า

๑. ถังและเครื่องสูบน้ำมันได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว
๒. ถังบรรจุน้ำมันได้ฝังลงในพื้นดิน และส่วนบนของถังต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร
๓. ถังบรรจุน้ำมันมีท่อช่องลมติดไว้ ส่วนปลายของท่อมีตะแกรงปิดกั้นไว้ด้วย และอยู่สูงจากระดับพื้นดิน

ง. การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

และชนิดนำกลั้วอันตรายในถังใหญ่

มาตรา ๓๗ การตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา ๓๘ การที่จะขอใบอนุญาตทำถังเก็บน้ำมันตาม ความในมาตรา ๓๗ นั้น ต้องทำแผนผังมาแสดงตามความ ในมาตรา ๒๑

มาตรา ๓๙ ถังที่เก็บน้ำมันนั้น จะต้องทำตามแผนผังที่ นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และอยู่ในบังคับดังกล่าว ต่อไปนี้

๑. ถังบรรจุน้ำมันต้องทำด้วยเหล็กเหนียวชนิดอ่อน ตรงด้วยหมุดให้แน่นมิให้น้ำมันรั่วไหลได้จนเป็นที่พอใจของ เจ้าพนักงาน

๒. ช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศจากถัง ต้องมี ตะแกรงลวด ๒ ชั้น ตะแกรงต้องใช้ขนาดมีรูไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รูใน ๑ ตารางเซนติเมตร ถ้าจะไม่ใช้ตะแกรงลวดใน ที่กล่าวนี้ ก็ต้องมีช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศอย่างปิด เปิดได้ตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

๓. หลังคาคลุมถึง ต้องทำด้วยเหล็กหรือวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

๔. การตั้งถังที่เก็บน้ำมันนั้นต้องมีระยะดังนี้ คือ

(ก) ระวังถึงต่อถังต้องห่างกันอย่างน้อยเท่าเส้นผ่าศูนย์กลางของถังกลมอันใหญ่ที่สุดที่สร้างขึ้นในหมู่เดียวกัน หรือถ้าเป็นถังยาวรี ต้องห่างกันอย่างน้อยเท่าขนาดยาวของถังที่ได้สร้างขึ้นในหมู่เดียวกัน

(ข) ถังต้องห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตรโดยรอบ

(ค) ถังต้องห่างจากรั้วบริเวณที่เก็บน้ำมันอย่างน้อย ๘ เมตร

๕. โดยรอบถังหรือหมู่ถังที่เก็บน้ำมัน ต้องทำเขื่อนหรือกำแพงล้อมไว้ มีขนาดให้พอที่จะขังน้ำมันไว้ได้ภายในเขื่อนหรือกำแพงที่ล้อมนั้น เมื่อมีเหตุอุบัติเกิดแก่ถัง คือ

(ก) ถ้าเป็นถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ต้องพอที่จะขังน้ำมันไว้ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของปริมาณน้ำมันในถังทั้งหมด

(ข) ถ้าเป็นถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้ว
อันตราย ต้องพื่อที่จะขังน้ำมันไว้ได้ทั้งหมดมิให้ล้นไหล
ออกจากเขื่อนหรือกำแพงได้เลย

๖. เขื่อนหรือกำแพงนั้น ต้องทำเครื่องป้องกันมิให้น้ำ
มันรั่วไหลไปตามทางท่อหรือรางน้ำได้

๗. บริเวณที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องทำรั้วล้อมรอบด้วยวัตถุ
ที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และต้องมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร
ทั่ว ต้อง มี ประตู ทำด้วย คอนกรีตหรือ เหล็กหรือ วัตถุอย่างอื่น
ตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

๘. ภายในบริเวณที่เก็บน้ำมัน ต้องมีสายล่อฟ้าตาม
ความเห็นชอบของนายช่าง

๙. ต้องมีเครื่องดับไฟไว้ประจำในบริเวณตามที่เจ้าพนักงาน
จะได้กำหนดและเห็นชอบ

หมวด ๕

การขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๔๐ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่เข้ามาในพระราช
อาณาจักร ถ้ามีน้ำมันเชื้อเพลิงมาในยานพาหนะเข้าลักษณะ
ที่บังคับว่าต้องมีใบอนุญาตเก็บตามพระราชบัญญัติแล้ว ก่อน
ที่จะถ่ายน้ำมันจากยานพาหนะ ต้องแสดงด้วยหนังสือต่อ

เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จะถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นขึ้นไว้ยัง
สถานที่ได้รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใด

มาตรา ๔๑ ผู้นำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงจะผิดธรรมดาหรือ
ชนิดใกล้อันตรายมีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตรนั้น

๑. ถ้านำไปโดยทางน้ำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการ
บรรทุก หรือนำไปตั้งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำสยาม และ

(ก) พาหนะที่บรรทุกต้องมีธงแดงขนาดยาว ๘๐
เซ็นติเมตร กว้าง ๔๕ เซ็นติเมตร บัดเป็นเครื่องหมาย
ถ้าเป็นเวลากลางวันต้องมีโคมไฟสีแดงจุดไว้เป็นเครื่อง
หมายในที่เห็นถนัด

(ข) เมื่อเป็นน้ำมันชนิดใกล้อันตรายต้องบรรจุ
ในโลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อยทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรคุณ
ปิดไว้ให้อ่านได้ง่าย บอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า
“ไวไฟ” เขียนเติมลงด้วย แต่ถ้าภาชนะนั้นมีของหุ้ม
ห่อชั้นนอกหรือหีบแล้ว ท่านว่าเพียงแต่มีป้ายปิดไว้ภาย
นอกของหุ้มห่อหรือหีบนั้น ๆ ก็เป็นการเพียงพอ

๒. ถ้านำไปโดยรถไฟ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วย
การบรรทุกหรือนำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิง ตั้งที่บัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวงกับกฎข้อบังคับ
ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น

๓. ถ้าน้ำมันชนิดนำกลั้วอันตราขายไปโดยทางอื่น นอก
จากทางน้ำหรือทางรถไฟ ท่านว่าให้บรรจุไว้ในภาชนะที่
สมควรต่อระบุไว้ต่อไปนี้ คือ

(ก) บรรจุในปีป

(ข) บรรจุในถังเหล็ก และถังใบหนึ่ง ๆ บรรจุ
น้ำมันไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร หรือ

(ค) บรรจุในรถถังตามแบบที่ได้รับอนุมัติแล้ว รถ
คันหนึ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน ๕๐๐๐ ลิตร ถ้ามีรถถัง
พ่วงอยู่กับรถถังคันหน้าด้วยแล้ว จำนวนบรรจุรวมกัน
ทั้ง ๒ คัน ต้องไม่เกิน ๕๐๐๐ ลิตร

ท่านให้ปิดป้ายที่อาจเห็นได้ชัดแจ้งไว้ด้วยกับที่กล่าวไว้
ในอนุมาตรา ๑ (ข) นั้น

หมวด ๖

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

มาตรา ๔๒ ให้เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบตั้งตามพระราชบัญญัติ
มีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่เก็บหรือที่จำหน่ายน้ำมัน

เชื่อเพลิง ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ทุกเมื่อ
ในเวลากลางวัน ส่วนเวลากลางคืนให้ตรวจได้แต่เมื่อมีเหตุ
สงสัยว่าจะมีภัยเกิดขึ้น

มาตรา ๔๓ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า สถานที่เก็บ
น้ำมันแห่งใดมีลักษณะไม่ต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติก็ดี
หรือสมควรซ่อมแซมแก้ไขก็ดี เจ้าพนักงานจะสั่งโดยหนังสือ
ให้ผู้ถือใบอนุญาตจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงซ่อมแซมเสีย
ภายในเวลาสมควรที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ก็ได้ ถ้าผู้ถือ
ใบอนุญาตละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไซ้ นอกจากโทษที่
ผู้กระทำการฝ่าฝืนจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เจ้า
พนักงานมีอำนาจที่จะสั่งถอนใบอนุญาตคืนเสียได้

เมื่อได้สั่งถอนใบอนุญาตแล้ว ถ้าน้ำมันมีอยู่เกินกว่า
ปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้

๑. ผู้ที่ถูกถอนใบอนุญาตขนน้ำมัน เชื่อเพลิงไปไว้ใน
สถานที่แห่งอื่นซึ่งได้รับใบอนุญาต และต้องขนไปภายใน
เวลาที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ หรือ

๒. ถ้าจำเป็น เจ้าพนักงานจะขนไปและเก็บไว้ ณ ที่แห่ง
หนึ่งแห่งใด โดยผู้ถือใบอนุญาตที่ถูกถอนคืนนั้นต้องเป็นผู้
เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำผิดพระราชบัญญัติ
นี้สองครั้งภายในสิบสองเดือน เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอน
คืนใบอนุญาตนั้นเสียได้ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าน้ำมันมีอยู่เกิน
กว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ปฏิบัติตาม
ความในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่รักษาระยะและเว้นที่
ว่างไว้ตามกำหนดในมาตรา ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๒๔, ๓๑, ๓๔
และมาตรา ๓๕

ถ้าปรากฏขึ้นว่าระยะที่กำหนดไว้ไม่เป็นไปตามกำหนด
เดิม ต้องถือว่าเป็นความผิดของผู้รับใบอนุญาต และให้
ถือว่าสถานที่เก็บน้ำมันแห่งนั้นมีลักษณะไม่คงตามพระราช
บัญญัติ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งการได้ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๖ เจ้าพนักงานมีอำนาจทุกเมื่อที่จะทดลองน้ำมัน
เชื้อเพลิงด้วยเครื่องทดลองชนิดที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดี

ถ้าบริษัทหรือบุคคลประสงค์จะตรวจเทียบเคียง เครื่อง
ทดลองของตนกับเครื่องของรัฐบาลที่กำหนดไว้ นั้น ก็ให้รับ
ตรวจเทียบเคียง ณ สถานที่อันระบุไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ใดได้รับคำสั่งตามความในมาตรา ๔๓ ก็ดี
หรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามความในมาตรา ๔๔ ก็ดี ถ้า

ผู้นั้น เห็นว่าคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ จะร้องขอความวินิจฉัยต่อเสนาบดีอีกชั้นหนึ่งก็ได้ เมื่อเสนาบดีได้วินิจฉัยอย่างใด ให้ถือเป็นคำสั่งเด็ดขาด

แต่ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของเสนาบดีนั้น ผู้ที่ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานต้องปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น เว้นไว้แต่เสนาบดีจะได้มีคำสั่งให้หรือการบังคับนั้นไว้ชั่วคราว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้หรือทำการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยมิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิใช่จำหน่ายขาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท ถ้าปรากฏว่าเป็นน้ำมันที่มีไว้จำหน่ายขาย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงพันบาท ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้รับอนุญาตนั้นให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งให้จัดการตามความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ผู้ใดเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ละเลยไม่ปิดป้ายเครื่องหมายที่ได้รับอนุญาตตามชนิดและขนาดซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินสิบสองบาท

กับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวันวันละห้าบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำตามข้อ ความใน มาตรา นั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานให้ซ่อมแซมที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง หรือให้ขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามความในมาตรา ๔๓ หรือ ๔๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ละเลยไม่กระทำตามคำสั่งภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าสิบบาทกับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวันวันละสิบสองบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำตามคำสั่งนั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้ทำนั้น

มาตรา ๕๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดละเลยไม่แจ้งความเป็นหนังสือตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำความผิดต่อใบอนุญาต หรือต่อกฎเสนาบดีที่บังคับไว้ หรือขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลับไปอันตรายไปมา หรือยอมให้ขนย้ายไปมาโดยมิได้กระทำให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ปรับเป็นเงินครั้งหนึ่งไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำความผิดอย่างอื่น ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว

(ก) ถ้าเป็นความผิดต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๓ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินครึ่งละห้าสิบบาท

(ข) ถ้าเป็นความผิดต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๔ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินครึ่งละร้อยบาท

หมวด ๘

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลวอันตรารวมไว้ในสถานที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาจะเก็บรวมไว้ในที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันชนิดน้ำกลวอันตรารวมก็ได้ แต่เมื่อรวมน้ำมันทั้งสองชนิดเข้าแล้วต้องมิให้เกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ สถานที่ที่ใช่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนออกพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ผ่อนผันให้เจ้าของมีเวลาจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดต่อไปนี้ คือ

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๒๕๒

การเก็บตามหมวด ๓ และตามมาตรา ๑๗ แห่งหมวด ๔
ก่อนเวลาให้สามเดือน

การเก็บตามมาตรา ๑๘, ๑๙ มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๓๓
มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งหมวด ๔ ก่อนเวลาให้หก
เดือน

การเก็บตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๗ ถึงมาตรา ๓๙ แห่งหมวด ๔ และตามมาตรา ๕๔
แห่งหมวด ๘ ก่อนเวลาให้หนึ่งปี

การผ่อนเวลาดังนี้ให้นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็น
ต้นไป

มาตรา ๕๖ ให้เสนาบดีมหาดำรงรักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้า
พนักงาน นายช่าง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและว่าด้วยกิจ
การอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน